

V KONI KŘÍDLA

Štěpánovi

Martina Špínková

V KONI KŘÍDLA



© Martina Špínková, 2005

V koni křídla



V KONI KŘÍDLA

Ve stromě kůň
a v koni křídla
touha jeho
zakletá

Pod strom si paní
překrásná sedla
motýlek z klína
vylétá

Ve stromě noc
šatečky zvedla
kocouři mezi
větvemi

Paní noc ve tmě
strašlivě zbledla
láska nechodí
po zemi

UŽ NIC

Křepelka na mezi
zmrzlé má nohy
les k mezi běží
v lese jsou rohy

Křepelka pod mezi
malé má děti
Černý les blíží se
Křepelky chytí

Křepelky maličké
zima je velká
Les ten se zachechtá
Pláče křepelka

BARVY STÍNŮ

Do červené spadl motýl
modře pláče, bolí to
Barva temná
květ se zavřel
Hejno ptáků odlétlo

Křičí křičí tenký motýl
nepije a neslyší
Už nebude
Žití zhaslo
Zlaté šumí jehličí

Do červené spadla touha
natloukla si upadla
Nohy nemá
srdce ztrácí
Zelená jsou chapadla

BOLÍ

Pláč bydlí v trní
nesmí dál
kabátek krátký
vítr se smál

Pláč bydlí s paní
kukačkou
košilku naruby
kratičkou

Pláč bydlí v šípku
den se chýlí
prchají ovečky
před vlčí chvílí

Pláč bydlí v trní
smutný král
kabátek svlékám
běžím dál



Někde v dubu

ODPUŠŤ

Šel zlý pán kolem
mého domu
a loktem o něj
zavadil

Za oknem cosi
strašného sedí
za oknem číhá
krokodýl

Zlý pán je pryč
zuby ty děsné
však za mým oknem
zanechal

Kudy teď vejdeš
kudy lásko
Jak cestou spolu
půjdeme dál?

PÍSNÍČKA

Spoutaní jsme
pírkem ptačím
nedá se to říct

Srdce tlučou
nebe duní
a nejde chtít víc

Spoutaní jsou
malí ptáčci
ve tmě našich duší

Zazpívali
hoří nebe
a svět sotva tuší

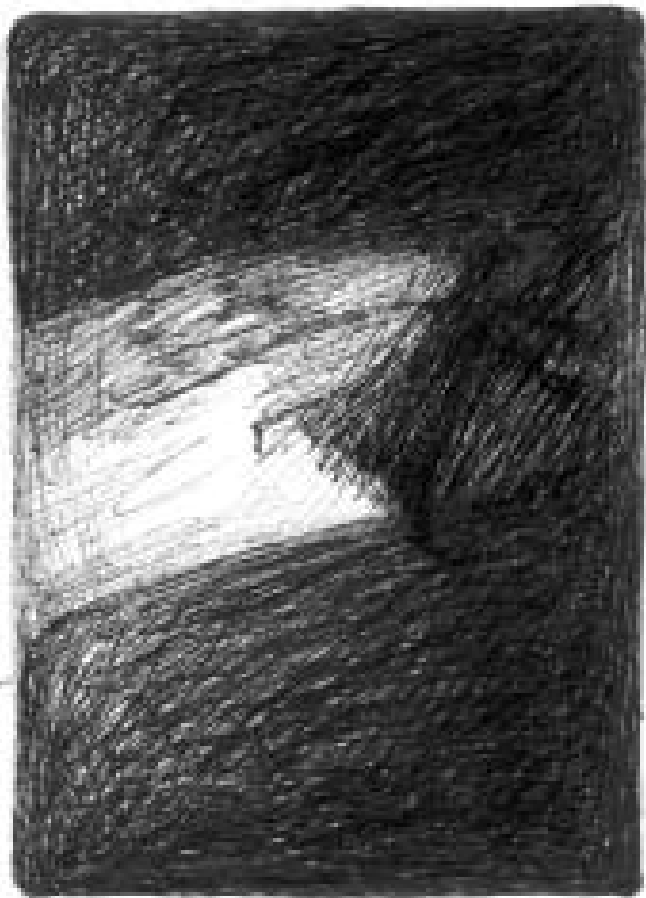
ZVĚSTOVÁNÍ

Anděl ve světnici
světlo je v síti
Kameny valí se
A v dlani kvítí

Anděl se ohlédne
křídla má skleněná
Maria nevidí
Maria kamenná

Kameny do duše
kvítečky na dně
z křídel dva střepy
a trpká vůně

Kameny zůstanou
kvítí nezvadne
Andělé nad námi
za noci za dne



Vítr v poli (Zvěstování)

STRACHY

Kachnička na rybníce
nohy má v chladný vodě

Kachnička na rybníce
má nohy pod vodou

Kolik je nocí za ní
a kolik před ní je
Bůh se k ní tiše skloní
vůbec se nesměje

Kachnička na rybníce
nohy má v chladný vodě

Kachnička na rybníce
má nohy pod vodou

Na hrázi v samém houští
zlé stíny tiše jdou

LEHOUČKÁ BÁSEŇ

Travičky chvějí se
ve větru večerním
a já se nezeptám
kudy kam kdo a s kým

Travičky křehké
prvních dní
košilky vyšívám
svatební

Přes trávy noční
vítr vál
Nás koník odnesl
Ach ty ses bál

ANDĚLOVO TICHO

Anděl má oči
a v očích nebe
a vlasy jeho
hvězdná tma

Anděl je můj
v srdci jej zebe
když šplhám stromem
samotná

Anděl má duši
duši mu letí
veliká bílá
oblaka

Má taky kopí
stříbrné ostré
vrhá jej vrhá
na draka

Anděl se směje
v dlani má zvonek
tiše jen pro mě
zazvoní

Anděl můj anděl
odloží křídla
až se mé noci
naplní

SVĚTY

Ptala se ryba pod vodou
Ptáků co v nebi křičí
Jak dlouho plavou k hladině
Na které slunce tančí

Ptala se také jak těžce vzduch
Na jejich křídlech leží
Ptáci se smáli ulétli
Rozuměli jen ztěží

Letěli potom výš a výš
K hladině větru a světla
Ta ryba v moři hlubokém
Ptáním jim hlavy spletla

Běžíme hledíme do mraků
Do slunce které nás chytí
Nohy nám mrznou pod vodou
Mlčíme s rybkou v síti

PODZIM

U plotu jablko
v jablku svět
mladičké pecky
staříčkový květ

Na plotě veverka
Slunce se níží
Ořechy pod zemí
Zima se blíží

Veverka mávne
ocasem
Shořelo slunce
za lesem

TRNKY

V trní je tma
a tenké kmínky
nikdy sem nechodí
svítání

Milý můj v trnkách
paseku uťal
tráva si oči
zaclání

V trní je země
nocí si voní
zticha je, sama,
skloněná

Trní je ve mně
slunce se dere
skrz větve, trnou
kolena

V trní je ptáček
s tichoučkou písni
trnkám ji zpívá
bez hlesu

Navečer zmizí
kameny usnou
Trpké si trnky
natřesu

OKNO VE TMĚ

Okno do noci
hvězdy polyká
úzkost na dlani
úzkost veliká

Usedá pláč
na okraj stolu
Andělé spadli
na zem až dolů

Andělé v nebi
hvězdy chovají
Když hvězdy spadnou
i andělé padají

Andělé na hvězdách
na špičkách stojí
duše se nedívá
o ně se bojí

Má duše v dlaních
ukryla oči
Svět se jen malinko
malinko točí

KONEC LÉTA

Kam léto zmizelo
křidélky mávlo
křidélky ptačími
odlétlo

Za mraky letělo
za obzor spadlo
vlaštovčí děti
popletlo

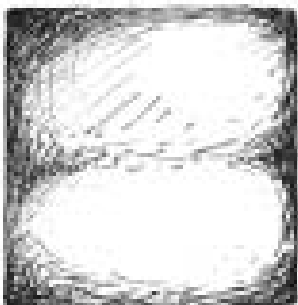
Kam léto schovalo
sukýnku bílou
klobouček ze slámy
pletený

V trní ji zahlédlo
pod kopcem v šípku
za dlouhých nocí
dlouhé sny



Dolů k trnkám

**Ptáci si na tvém
sněhu kreslí**



PTÁCI SI NA TVÉM SNĚHU KRESLÍ

Bože tvé černé stopy
zavál tvůj bílý sníh

tví ptáci si v něm
tichounce cesty kreslí.

Maria navečer doběhla
slabounká jako vích

a v dlani ptáčka
usíná u tvých jeslí.

PODĚKOVÁNÍ

Na bílém sněhu
ptačí stopa
Zeptám se, kde je kocour?
Spí

Na černém stromě
černé hnízdo
já vyletím si
do větví

Na bílém sněhu
stopy ptačí
nazítří zmizí
ale kam

Když vyjdeš zrána
u vrátek mlha
kvečeru dorazíš
ke hvězdám

ZKRAJE ZIMY

Visí krok visí nad propastí
nelehko mi v srdci usíná

Půjdeme cestou červenou mokrou
listí nám napadá do klína

Slunce se níží a mlha padá
podzim si brouká písničku

A dech se úží, člověk se hádá
mám nemám život v malíčku

NAD HORAMI

Radost si košilku
oblékla
Už není vidět
jak se chvěje

Poslední vlaštovka
ulétla
už nedohlédneš
pro závěje

I ty se oblékáš
I ty se chvěješ
A ulétáš
A nevidíš

Jak kluše koník
bez naděje
a koně, oblaka
jsou výš a výš

ŽIVOTE

Živote! Volám do lesa
smrt se mi ozývá

A běží modré oči má
proč se však nedívá

Jsem pod zemí a jsem to spáč
Venku je modrý den!

Ještě se z toho probudím
Ještě to byl jen sen

LED NA CESTĚ

V oříšku zámek
v zámku hrad
a ten hrad
mi nedá spát

Do stěn toho hradu klove
tvrdé srdce ořechové

V oříšku zámek
v zámku hrad
jen ten kdo neví
ted' může spát



Cesta bez koní

STAŘENKA

Pěšinkou do vršku
potkala jsem zimu
cůpek a hůlku
vlezla do mlází

Nohy mám z kamení
dívám se jinam
nahá jak větve
tak mě provází

Pěšinka kamenná
podzimní nebe
do vrchu síly
mnoho nezbývá

Bolí nás kolena
na patách zebe
sukýnku letní
mlází ukrývá

PŘEDZIMÍ NA HŘBITOVĚ

Pryč hlavu otočil
Už je to dávno
Z kaštanu velký
Roste strom

Podzim se pousmál
Ach ne Ach ano
Mlčí a visí
K nebi zvon

Opřeme velký
Kámen o strom
A země chvílku
Nedýchá

Lehounké sněhy
Do těžkých chvílí
A ptačí stopy
Do ticha

Po plechových schůdkách do prvního patra



S VELKÝMI DĚTMI

Mraky se rodí z hor
Do dolin mlha padá
Horami duní zvon
Po stráních ovčí stáda

Děti se z mlhy rodí
Stesk jak blesk padne do duše
Zůstanou přes noc. Chodí
jak ptáci tiše po střeše

Hory už v mracích spí
zavřená ovčí vrátka
maminky ještě bdí
cesta jim byla krátká

OBĚD

Dnes zrovna v poledne
a přesně tak
přilétl na balkón
bílý pták

Hrdlička zobe
letmo mne zdraví
polívku vařím
hrneček kávy

Hřejí mne kamna
hrdličku slunce
nezajímá ji
má pára z hrnce

Zrní pro hrdličku
pro obě nebe
teď hledám vidličku
venku mne zebe

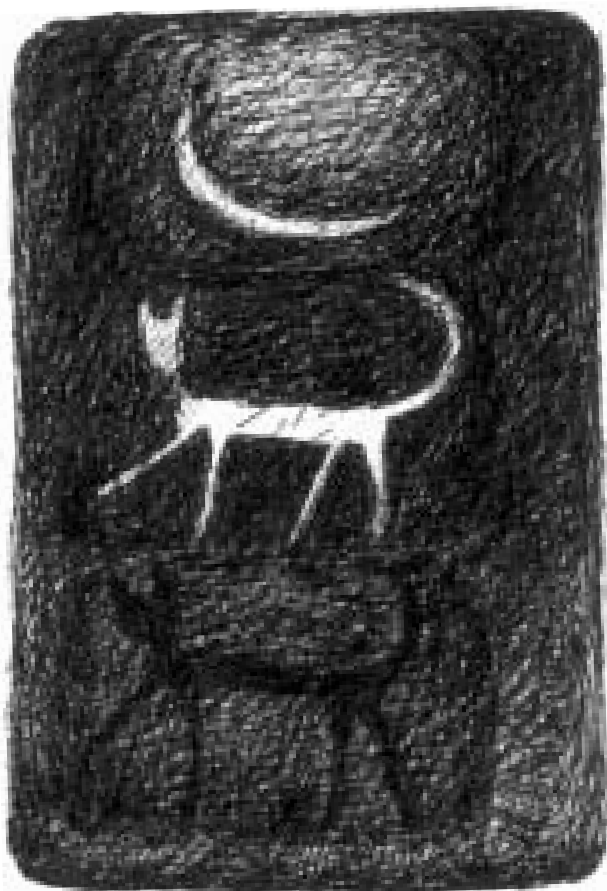
Polévka vařená
čas kvapem kvačí
letmo mi zamává
hrdlička ptačí

ZÁPRAŽÍ

Kočka se protáhla vrátky
Koťata v pelechu spí
Koho se večer zeptá
Kdo na zápraží sní

Kočka a žlutá slunečnice
Na dvorku líný stín
Mléko bílé v červené misce
Smím nesmím nesmím smím

Modrý kbelík je plný vody
V potoce kvete bez
Večer půjdeme na jahody
A v noci zčerná les



Kocouří noc

DĚTI VYROSTLY

Panenko usnula
v medvědí klíně
v medvědí tichu
úplném

Čas v její postýlce
válí se líně
čas na nás číhá
kam se hnem

Panenko nespí
a medvěd tuší
s pastelkou modrou
pod tlapou

Že na hrad z kostek
rytíři buší
že ten hrad barevný
rozšlapou

ARCHA NA KOPCI

Na kopcích hoří ohně
Na kopci stojí hrad
Na hoře archu stavím
Až přestanu se bát

Ohně k ránu dohoří
Hora hrad mraky spí
Lod' má vypluje po moři
Země zná tajemství

Těžký je slon žirafa křehká
Hadů je třeba moc se bát
V arše je tma, zajíčky leká
Tak velká tma že nejde spát

Kopce už strašná voda smyla
V komnatě bloudí rybí stín
Vysvitl měsíc, košilka bílá
Já už se nikdy nevrátím

LÉTO

Pískový hrad má dlouhé chodby
pískový příkop k obraně
překrásné věže, vysoké hradby
v zahradě strom a dvě laně

Pískový hrad tu pyšně stojí
prázdné má brány, nádvoří
na svatbu už se princezna strojí
za chvíli světla zahoří

Po vodě do Hradu
mladý princ kráčí
dvě bílé laně strnuly

Cimbuří zvoní
v komnatě první
záclonky tiše se pohnuly

Pískový princ
a písková kráska
ve stínu věže se potkali

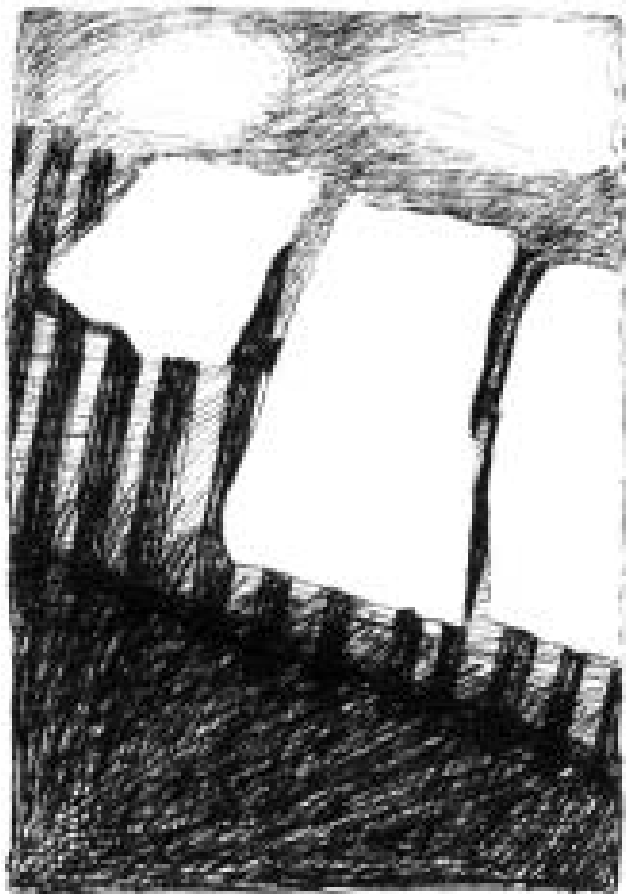
Měsíc jim svítí
léto a láska
Děti už dávno spí v posteli

PO DEŠTI

Pod rozmarýnou
dešťovka spí
kolikrát přelo
sotva však ví

Nad rozmarýnou
zpívají ptáci
pod modrým nebem
vůně se ztrácí

Nad rozmarýnou
den už se kloní
v těžké je zemi
lehounce voní



Prádlo na plotě

KOUSEK NAD STROMY

Letěly mraky
mraky ptáků
letěly kvečeru
nad hlavou

Ráno chytaly
do zobáků
ryby plavaly
neplavou

Spávám tu v lese
jahody voní
ptáci přeletí
a jsou pryč

Pod lesem jabloň
trochu se skloní
kde najít k ptačí
duši klíč

V KUCHYNI

Hluboko v kredenci
miska cukru
pod stolem rybka
pod židlí stesk

Poklička na hrnci
ptáček v kleci
u kamen kočka
zelený lesk

Vaří se smutky
za oknem bouřka
plameny pod hrncem
do stromu blesk

POD HVĚZDOU

Dva koně našli
hvězdu v zemi
a na nebe ji zvedají
Na nebe černé
kde hvězdy pálí
ale duše tam zkamení

Hříbě jim pomáhá
najednou zmizí
a už ho nikdy nenajdou
Mají ho v nebi?
Pevně tam stojí
na hvězdě nebo pod hvězdou

Nehnutě, samo
hvězda s ním letí
hřeje a tuze malá je
snad chtělo svítit
snad chtělo vědět
kudy ach kudy do ráje

Dole se na zemi
dva koně pasou
trávu i s rosou spásají
kamennou hvězdu
v srdci si nesou
v srdci úplně potají

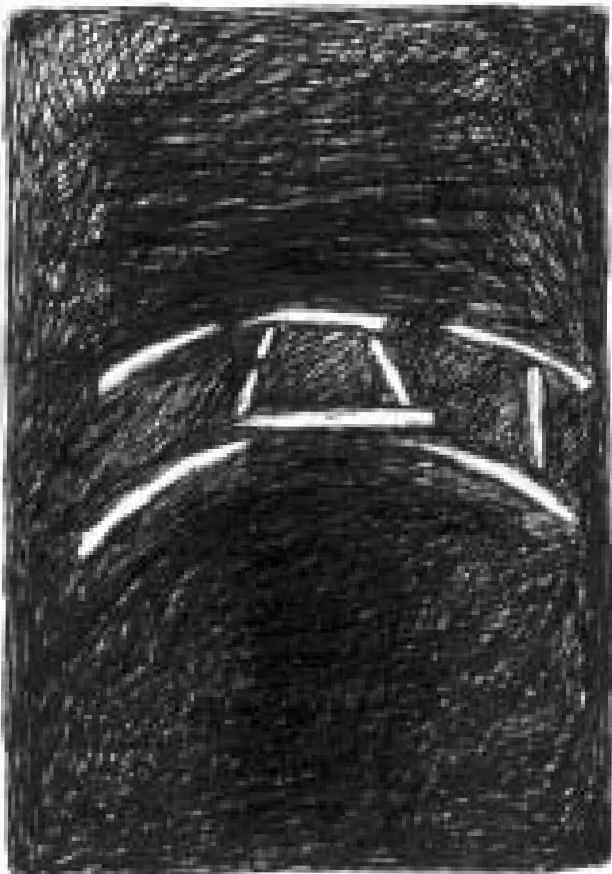
MOJE CESTA

Po plechových schůdkách
do prvního patra
chodím si sem i tam

Nemusím vysoko
stačí jen kousek
blízko je ke hvězdám

Hvězd těch se bojím
pozvu je domů
nad kamny suším plíny

Horký čaj naliju
obrazy na stěně
Hvězdy a jejich stíny



Můj první most

BABIČKA

Jablečné slupky
lístečky maliní
a domů nesměl vřes

Jinak prý umřeme
u sklípku meduňka
pavučin plný les

Spasené louky
zbývá jen bodláčí
jahody hluboko v trávě

Vadne mi panenka
maková zmačkaná
brouček jí chodí v hlavě

U řeky kameny
v tůni je hluboko
v bandasce teplé mléko

Dřevěný můstek
Plechové talířky
dětství blízko, daleko

O VZKŘÍŠENÍ

A mně se zdálo
že jsi se vrátil
vlasy ti něhou
zářily

Zahrada temná
čas prchl zpátky
v květinách zmrzli
motýli

A mně se zdály
kamínky v dlani
v nich velký svět jenž
nemá dna

Ve vlasech ráno
košilku z trávy
za tebou krásná
paní tma

A mně se zdálo
že jsi se vrátil
ovečky po boku
bekají

A slova pro tebe
větvičky v duši
při cestě při samém
okraji

NA DNĚ KRAJÁČE

Kolikrát ve větvích jsme byli
kolikrát spadli do kopřiv
kolikrát mamince nanosili
hrstičky zvonků uvadlých

Kolik jsme našli v roští ptáčat
kolikrát pohřeb strojili
kolik je borůvek na dně hrnku
a proč křidélko motýlí

Po větru letí ten se směje,
duhovka v kopci ztracená
pohádka krátká, vítr fouká
tolikrát rozbitá kolena

ODPOLEDNÍ ŘÍKAČKA

Pod dubem
za dubem
kde je radost
a kde sen
kdy pták v noci
z větve spadne
když je tma
a není den

Pod dubem
za dubem
proč je zlost
a není jen
obrovské nic
plné strachu
když to z klece
nejde ven

Pod dubem
za dubem
i v té kleci
ptáček lítá
proč je v duši
zima skrytá
kůže ovčí
na buben

Pod dubem
za dubem
a do buku
srdce vrytá
proč se vítr
větví chytá
přišla noc
a přišel den

Pod dubem
za dubem
konec léta
krátký jen
listí padá
padat bude
až my tady
nebudem

Do vršku



HRNEČEK DĚTSTVÍ

A když jsme došli ke studánce
potkali jsme jen starou vílu
tiché a svrašťelé měla ruce
v těch rukou hrnek černobýlu

Černý a bílý běžel život
kolem té studánky lesem tím
proběhl duší, v dlani sevřel
pěšiny, kudy se nevrátím

Všichni dojdeme ke studánce
nebe v ní naše oči má
v hrnku nám plave barevné listí
víla nad námi skloněná

DO VRŠKU

Ohrady do kopců vzhůru běží
na lukách září bílé klády
stromy si lehly noc se blíží
vlci se plíží mezi stády

Ohrady ze stromů na zem padlých
rukama pevně drží svět
ovce se pasou šedé a bílé
a noc vejde co nevidět

Ohrady běží běží do kopců
pokorně stromy si lehly
mnoho vlků a málo psů
a vlci přes klády vběhli

Stromům na slunci zbělela těla
v hlavách jim kdysi vítr vál
zavřely oči a ruce stiskly
není to jejich první žal

Ten kdo ty ohrady postavil
ovečky ubrání ztěží
on moc se bál a dlouho snil
pozdě do vršku běží

STMÍVÁNÍ

Netopýr nosí na dvůr tmu
štoudve má lehké jako sen
pomáhám – nosím v konvích vodu
po zádech běhá větvím den

Křepelka počítá ranní hvězdy
do chladné rosy zapadly
koníci v louce v hluboké noci
cvrkají svými tykadly

Ve větru padá k zemi listí
těžké jablko upadne
něco je vidět v tmavé noci
něco je vidět jen za dne



Křídla v trnkách

KOLOTOČ

Kocourek přede
s vesmírem spojený
hluboko daleko
sahají kořeny

Kořeny naše
i kořeny kočičí
na cestu ptáme se
země se roztočí

Kolotoč jede
koně má dřevěné
přestoupit nejde
vyskočit nesmíme

Nad hlavou nebe
vybral sis koníka
dřevěné oči má
přes hory utíká

Tiše se neptáš
kdo kolotoč točí
kocourek přede
spí, zavřel oči

SOJČÍ STROMY

Sojky křičí že jsem cizí
na tej svojí zahradě
kocour hbitě v křoví mizí
ticho, ticho na sadě

Sojka pírkem ptačím mává
modrým lehkým jako vzdech
a když zajde sojčí sláva
nosíme jej ve vlasech

Stromy plné sojčích dětí
utíkají přes plot pryč
sojky ale s nimi letí
strom ten nemá k nebi klíč

MODLITBA S TEBOU

Zůstaň tu s námi Pane
neboť se připozdívá
a na pokraji stolu
chlebová leží skýva

Léta ze dřeva trčí
za oknem vítr prosí
opřel se o bílý sníh
o křehké stopy kosí

Ten tvrdý kousek chleba
do rukou vezmeš jemně
lásko, ruce máš něžné
večer, chléb, my a země

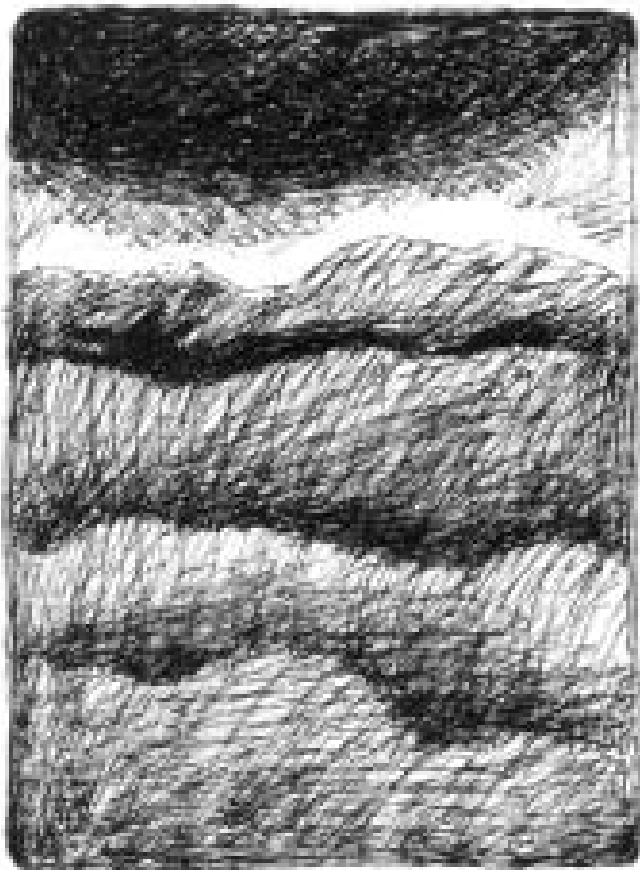
SMÍŘENÍ

Ticho je otevřené okno
a za ním stmívání
stromy si vlasy češou
spí ptačí zpívání

Za tichem pláče vítr
a ty jsi strašně blízko
bílý měsíc máš v dlaních
a slunce teskně nízko

Do ticha volám prosím
obejmi moje viny
do vody ve tvých očích
padají dlouhé stíny

Ticho je okno v noci
křídla tu anděl nechal
ach svázání jsme navždy
tolik nad ránem spěchal



Tajemství za horami

CO SE NEDÁ ŘÍKAT

Co se nedá říkat
to pod mezí spává
oči hnědé jako zem

Můj anděl ach plakat
večer tam chodívá
odchází až když je den

Co se nedá říkat
kozičku pásává
v mlze se o ni chvěje

Bílé mléko v hrnku
anděl si schovává
pláče, nebo se směje?

OBSAH

V koni křídla

V koni křídla	7
Už nic	8
Barvy stínů	9
Bolí	10
Odpusť	12
Písnička	13
Zvěstování	14
Strachy	16
Lehoučká báseň	17
Andělovo ticho	18
Světy	20
Podzim	21
Trnky	22
Okno ve tmě	24
Konec léta	26

Ptáci si na tvém sněhu kreslí

Ptáci si na tvém sněhu kreslí **31**

Poděkování **32**

Zkraje zimy **33**

Nad horami **34**

Živote **35**

Led na cestě **36**

Stařenka **38**

Předzimí na hřbitově **39**

Po plechových schůdkách do prvního patra

S velkými dětmi **43**

Oběd **44**

Zápraží **46**

Děti vyrostly **48**

Archa na kopci **49**

Léto **50**

Po dešti **52**

Kousek nad stromy	54
V kuchyni	55
Pod hvězdou	56
Moje cesta	58
Babička	60
O vzkříšení	62
Na dně krajáče	64
Odpolední říkačka	65

Do vršku

Hrneček dětství	71
Do vršku	72
Stmívání	74
Kolotoč	76
Sojčí stromy	78
Modlitba s Tebou	79
Smíření	80
Co se nedá říkat	82



Martina Špínková
V KONI KŘÍDLA

K Vánocům roku 2005
vydala Martina Špínková
Sazba Robert Konopásek
Tisk PBtisk Příbram